

Epistola lui Iacov – Lecția 3

Perspectiva corectă asupra ispitelor

Iacov 1:13-18 (de citit 1:1-18)

“Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare. El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a făpturilor Lui.”
(1:17-18)

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să înțeleg cine este adevăratul meu inamic și cum poate fi biruit
- ✓ Să îmi formez o imagine corectă despre Dumnezeu și planul său pentru viața mea

Înainte de a studia cu atenție pasajul din această lecție, recitește întreg capitolul 1. Cum ai putea argumenta faptul că acest capitol nu prezintă idei independente unele de altele ci construiește o temă în mod sistematic?

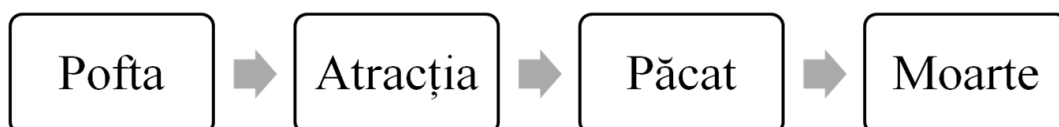
Așa cum subliniam și în lecția trecută, unul din termenii cheie ai acestui capitol e *peirasmos* (tradus de Cornilescu ca și *încercare* respectiv *ispită*). Termenul grecesc *peirasmos* poate fi înțeles, pe de o parte, ca o testare sau o validare. Folosit în acest sens (vezi v. 2), are în vedere circumstanțele **exterioare** care pot afecta credinciosul și anume necazuri, suferințe, adversități, lipsuri sau prigoniri. Pe de altă parte, în v.12-14, aceluiași termen Iacov îi dă înțelesul de ispită sau o tentație, mai precis o ademenire **interioară** față de păcat.

1:13-14 Sursa ispitelor

1. În aceste versete găsim două perspective cu privire la sursa ispitelor. Care este perspectiva greșită (v. 13)? Dar cea corectă – de unde “izvorăște ispita”? (v. 14).
2. Oare am putea echivala „pofa” cu „firea pământescă”?
3. Deși Dumnezeu *ne pune la încercare* (Gen. 22:1, Deut. 8:2,16) el niciodată *nu ne ispitește*. Cum ne ajută sublinierea pe care o face Iacov (Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău) în înțelegerea acestei distincții?
4. Unul din efectele păcatului este rușinea. Atunci când am greșit, nu suntem dispuși să recunoaștem aceasta și încercăm să ne ascundem sau să aruncăm vina pe altcineva. Pe cine dai tu vina atunci când ești ispitit? Dă câteva exemple.

1:15 Scopul ispitelor

5. Versetele 14-15 ne prezintă un proces, o progresie, care ar putea fi schematizată astfel:

Pofa face referire la o realitate din interiorul nostru. Atracția se referă la situația în care ne aflăm și în care suntem tentați să acționăm într-un mod greșit... (continuă tu, cu cuvintele tale, descrierea acestui proces).

6. Gândește-te la fiecare etapă din acest proces. Ce se poate face în dreptul fiecărui nivel pentru a opri această progresie devastatoare?

Esența argumentului lui Iacov din v.12-15 balansează între două extreme de o importanță vitală: viața și moartea. Dumnezeu ne pune înaintea o alegere pe care trebuie să o facem în fiecare zi. Dacă rezistăm în fața ispitei, chiar și atunci când rezistența poate însemna moarte fizică, răsplata va fi viața veșnică. Dacă însă cedăm, pornim un proces a cărui finalitate este moartea. Ideea aceasta este accentuată de Dumnezeu încă din Vechiul Testament – *iată îți pun înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul... Alege viața ca să trăiești!* (Deut. 30:15-20)

De atâtea ori ne permitem foarte ușor să acceptăm păcatul pentru a ne rezolva problemele. Copiez la examenul acesta, îl mint pe polițist, nu îmi declar toate veniturile, folosesc programe fără licență etc. Dar mai apoi îmi cer iertare, Dumnezeu mă iartă și am conștiința împăcată că totul e în regulă. Textul ne spune însă răspicat că nu e în regulă. Această joacă cu păcatul declanșează, de fiecare dată când e acceptată, un proces al morții în noi, proces care duce la moarte. Deci mare atenție!

7. Identifică o situație cu care te confrunți sau un domeniu în care te simți ispitit. Elaborează o strategie cu pași concreți pe care îi vei face ca să biruiești ispita, în scopul de a opri acest proces al morții înainte de a fi prea târziu. Împărtășește această situație cu care te confrunți unui partener de încredere care să te sprijine în rugăciune și căruia să-i dai socoteală în mod regulat.

1:16-18 Scopul lui Dumnezeu pentru noi

8. Dacă la începutul acestui paragraf am văzut ce *nu* face Dumnezeu, care sunt lucrurile pe care trebuie să i le atribuim Lui?
9. Oare ce înseamnă „orice dar bun și desăvârșit”? Conform v.18, care este cel mai mare dar pe care ni l-a oferit Dumnezeu?
10. Care este scopul cu care ne face Dumnezeu astfel de „daruri”? Ce crezi că înseamnă expresia *pângă (prim rod) a fapturilor Lui*?
11. Cum se leagă aceste versete de Romani 8:28-29?

Provocare:

Fiecare dintre noi am experimentat ce înseamnă eșecul în lupta cu păcatul. Prin eforturile noastre nu avem cum să ieșim din acest cerc vicios care începe cu pofta din noi și se termină cu moartea spirituală. DAR lucrul extraordinar pe care îl subliniază și Iacov e că *Dumnezeu* ne-a născut prin Cuvântul adevărului. Aceasta înseamnă că omul vechi, dominat de firea pământească și robul poftelor păcatului face loc omului nou, făcut după chipul lui Dumnezeu (vezi Ef. 4:20-24) și care se înnoiește în fiecare zi. Prin urmare, bătălia poate fi câștigată de credincios, dar numai în măsura în care acesta, mai întâi, va accepta nașterea din nou, „prin Cuvântul Adevărului”, care are puterea de a-i salva sufletul, iar mai apoi acceptă ca acest Cuvânt să fie sădit în viața sa permanent. Astfel intrăm într-un alt proces, de data aceasta un proces al vieții, în care Cuvântul sădit în firea noastră duhovnicească rodește spre viață.